

Sygn. akt V U 631/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 września 2016 r.

Sąd Okręgowy - Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Legnicy

w składzie:

Przewodniczący: SSO Adrianna Mongiallo

Protokolant: star. sekr. sądowy K. T.

po rozpoznaniu w dniu 20 września 2016 r. w Legnicy

sprawy z wniosku J. O.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

o emeryturę

na skutek odwołania J. O.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

z dnia 13 maja 2016 r.

znak (...)

I. zmienia decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. z dnia 13 maja 2016 r. znak (...) w ten sposób, że przyznaje wnioskodawcy J. O. prawo do emerytury od 01 maja 2016 roku,

II. stwierdza, że organ rentowy nie ponosi odpowiedzialności za opóźnienie w przyznaniu prawa do świadczenia.

Sygn. akt V U 631/16

UZASADNIENIE

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. decyzją z 13 maja 2016r., znak (...), odmówił wnioskodawcy J. O. prawa do emerytury, gdyż do dnia 1 stycznia 1999r., udowodnił 23 lata, 7 miesięcy i 1 dzień okresów składkowych i nieskładkowych, wobec wymaganych co najmniej 25 lat takich okresów. Organ rentowy nie uznał do ogólnego stażu pracy wnioskodawcy okresu jego pracy w gospodarstwie rolnym rodziców od 1971r. do 31 grudnia 1998r., ponieważ w 1971r. wnioskodawca nie ukończył jeszcze 16 lat, na terenie gospodarstwa zamieszkał dopiero 24 czerwca 1974r., a już od 1972r. uczył się i pracował zawodowo w G.. Ponadto wnioskodawca wskazał, że w gospodarstwie pracuje do chwili obecnej, podczas gdy zaświadczenia urzędu gminy wynika, że rodzice posiadali gospodarstwo do 19 stycznia 1996r. Nie przedłożył również dokumentów potwierdzających, że po 1983r. podlegał ubezpieczeniu rolniczemu w KRUS jako domownik. Ponadto organ rentowy nie uznał także okresu zatrudnienia w Spółdzielni Usług (...) w N. od 18 października 1980r. do 31 grudnia 1998r. jako pracy w szczególnych warunkach, gdyż w przedłożonym świadectwie wykonywania pracy w szczególnych warunkach charakter pracy nie został określony ściśle wg. właściwego wykazu, działu i pozycji Rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lutego 1983r.

W odwołaniu od powyższej decyzji wnioskodawca wniósł o jej zmianę poprzez przyznanie mu prawa do emerytury. Domagał się zaliczenia mu do ogólnego stażu ubezpieczeniowego pracy w gospodarstwie rolnym rodziców położonym w S. nr (...), od ukończenia 16 roku życia. Ponadto wskazał, że wykonywał pracę w warunkach szczególnych na stanowisku traktorzysty, zgodnie ze świadectwem otrzymanym z zakładu pracy.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. wniósł o oddalenie odwołania, argumentując jak w zaskarżonej decyzji.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Wnioskodawca J. O. urodził się (...) Był członkiem OFE, ale złożył wniosek o przekazanie środków na dochody budżetu Państwa.

Na dzień 1 stycznia 1999 r. ubezpieczony udowodnił 23 lata, 7 miesięcy i 1 dzień ogólnego stażu pracy, w tym żadnego okresu pracy w warunkach szczególnych.

Wnioskodawca nie korzystał ze świadczeń rolniczych.

Dnia 6 maja 2016 r. J. O. złożył wniosek o przyznanie emerytury.

W wyniku rozpoznania wniosku ubezpieczonego (...) Oddział w L. w dniu 13 maja 2016r. wydał decyzję odmawiającą wnioskodawcy prawa do emerytury, zaskarżoną w niniejszej sprawie.

/bezsporne/

Wnioskodawca wraz z rodziną, tj. rodzicami, dwiema młodszymi siostrami i starszym bratem przeprowadzili się w 1970r. spod K. do babki w S.. W dniu 3 maja 1971r. rodzice Z. i T. O. nabyli gospodarstwo rolne o powierzchni około 3 ha z zabudowaniami pod adresem (...), a następnie w 1974r. dokupili ziemię i gospodarstwo pod adresem (...). Rodzina była początkowo zameldowana pod adresem (...), a od 24 czerwca 1974r. pod adresem (...). Gospodarstwo liczyło 8,53 ha oraz 1,5 ha łąki. Rodzice wnioskodawcy hodowali krowy (5-8 sztuk), owce, świnie, króliki, drób. Na polach uprawiali zboża, buraki ziemniaki, len, groch.

Mieszkając we wsi S., wnioskodawca po ukończeniu 16 roku życia, tj. od 5 marca 1972r., pracował w gospodarstwie rolnym rodziców i kończył szkołę podstawową przy szkole przyzakładowej. Od 14 października 1972r. do 31 sierpnia 1974r. był zatrudniony w Przedsiębiorstwie Budownictwa (...) w G. jako uczeń praktycznej nauki zawodu, a następnie od 1 września 1974r. do 16 grudnia 1974r. jako monter instalacji wewnętrznych. Gospodarstwo do 1989r. nie było zmechanizowane, wszystkie prace wykonywane były ręcznie i przy pomocy koni. W 1989r. rodzice wnioskodawcy kupili ciągnik. Siostry wnioskodawcy po ukończeniu szkoły wyszły za mąż i wyprowadziły się z domu, brat również ożenił się i się wyprowadził. Z rodzicami pozostał tylko wnioskodawca, który przez cały czas - do chwili obecnej mieszka z matką pod adresem (...). Ojciec zmarł. Wnioskodawca mieszkając z rodzicami pracował przy zasiewach, zbiorach zboża, orce, bronowaniu, żniwach, wykopkach, sianokosach, ścinał lucernę na paszę zieloną dla zwierząt, siał ręcznie nawozy, plewił buraki, ziemniaki. Wykonywał wszystkie prace przy obrządki zwierząt gospodarskich, tj. wyrzucał obornik, karmił, poił zwierzęta, pasł krowy, gotował ziemniaki dla świń w parniku. Praca w gospodarstwie była całodzienna - wnioskodawca wykonywał wszystkie prace gospodarskie, w tym np. rąbanie drzewa na zimę.

Wnioskodawca był zatrudniony w okresach : od 14 października 1972r. do 31 sierpnia 1974r., od 1 września 1974r. do 16 grudnia 1974r., od 19 lutego 1975r. do 11 listopada 1975r., od 26 listopada 1975r. do 29 maja 1976r., następnie od 25 kwietnia 1978r. do 12 kwietnia 1980 r. odbywał zasadniczą służbę wojskową, a następnie od 18 października 1980r. do 5 sierpnia 2000r. był zatrudniony w Spółdzielni usług (...) w N..

W okresach przerwy pomiędzy zatrudnieniem (tj. od 17 grudnia 1974r. do 18 lutego 1975r., od 12 listopada 1975r. do 25 listopada 1975r.) oraz przed służbą wojskową i po jej zakończeniu (tj. od 30 maja 1976r. do 24 kwietnia 1978r. i od 13 kwietnia 1980r. do

17 października 1980r.) wnioskodawca stale mieszkał i pracował w gospodarstwie rolnym swoich rodziców.

Jedna z siostr wnioskodawcy po wyjściu za mąż pozostała w tej samej wsi i prowadzi własne gospodarstwo rolne. W dniu 19 stycznia 1996r. rodzice wnioskodawcy przekazali jej w drodze darowizny grunty rolne o powierzchni 8,53 ha.

d owód: - akta ubezpieczeniowe wnioskodawcy ;

- zaświadczenie Starostwa Powiatowego w G. z 1.06.2016r. k. 6;

- zaświadczenie Wójta Gminy N. z 1.06.2016r., k. 7;

- zeznania świadka W. K. , k. 28v-29 , e-protokół oo: 10 : 03 i nast. ;

- zeznania świadka P. P. , k. 29 , e-protokół oo: 29 : 41 i nast. ;

- przesłuchanie wnioskodawcy k. 29-29v , e-protokół oo: 39 : 29 i nast. ;

W okresie od 18 października 1980r. do 5 sierpnia 2000r. wnioskodawca był zatrudniony w Spółdzielni Usług (...) w N. na stanowisku traktorzysty. Posiada prawo jazdy jedynie na ciągnik - uprawnienia do kierowania ciągnika uzyskał przed wojną w okresie przerwy w zatrudnieniu. Wnioskodawca wykonywał prace traktorzysty na polach – tj. przy orce, bronowaniu, opryskach, siewie, prasowaniu słomy oraz w transporcie - przy przewozie buraków do cukrowni w czasie kampanii buraczanej, przewozie zboża do spichlerzy, skupów i młyna, transporcie zwałowanego siana, tłucznia, żwiru i kamieni do budowy dróg, przy przewozie nawozów, drzewa z lasu oraz przewozie urobku z kopalni nafty w Z. na teren całego kraju. Ponadto wnioskodawca posiadał uprawnienia kombajnisty i w okresie żniw i jesienią obsługiwał kombajn zbożowy i kombajn ziemniaczany. Wnioskodawca pracował stale i w pełnym wymiarze czasu pracy jako kierowca ciągnika i kierowca kombajnu. Po zakończeniu zatrudnienia zakład pracy dokonał wpisu w świadectwie pracy wnioskodawcy odnośnie wykonywania pracy w szczególnych warunkach wskazując stanowisko traktorzysty i prace zawarte w wykazie A, dziale VIII poz. 3. Ponadto wydane zostało również świadectwo wykonywania pracy w szczególnych warunkach lub szczególnym charakterze o zapisie tożsamym z zawartym w świadectwie pracy

d owód: - akta ubezpieczeniowe wnioskodawcy ;

- akta osobowe wnioskodawcy z okresu zatrudnienia w SU (...) w N.;

- zeznania świadka W. B. , k. 28 v, e-protokół oo: 3 : 57 i nast. ;

- zeznania świadka W. K. , k. 28v-29 , e-protokół oo: 10 : 03 i nast. ;

- przesłuchanie wnioskodawcy k. 29-29v , e-protokół oo: 39 : 29 i nast. ;

Sąd zważył co następuje.

Odwołanie jest zasadne.

Zgodnie z treścią przepisu art. 184 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t.jedn.: Dz.U. z 2013 r., poz. 1440 z późn. zm.), ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948 r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku przewidzianego w art. 32 i art. 39, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy osiągnęli:

1)okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymaganym w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 60 lat - dla kobiet i 65 lat - dla mężczyzn oraz

2)okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art. 27, tj. 20 lat dla kobiet i 25 lat dla mężczyzn.

W myśl ust. 2 przepisu emerytura, o której mowa w ust. 1, przysługuje pod warunkiem nieprzystąpienia do otwartego funduszu emerytalnego albo złożenia wniosku o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa.

Okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub szczególnym charakterze wymagany do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 60 lat dla kobiet i 65 lat dla mężczyzn, został uregulowany w § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz.U. z 1983 r. Nr 8, poz. 43 z późn. zm.). Zgodnie z treścią tego przepisu, pracownik, który wykonywał prace w szczególnych warunkach, wymienione w wykazie A, nabywa prawo do emerytury, jeżeli spełnia łącznie następujące warunki: osiągnął wiek emerytalny wynoszący: 55 lat dla kobiet i 60 lat dla mężczyzn oraz ma wymagany okres zatrudnienia, w tym co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach.

W sprawie bezsporne było, że wnioskodawca w dniu (...) ukończył 60 lat, przystąpił do OFE, ale złożył wniosek o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa. Na dzień 1 stycznia 1999 r. wykazał 23 lata, 7 miesięcy i 1 dzień okresów składkowych i nieskładkowych, w tym żadnego okresu pracy w warunkach szczególnych, z uwagi na zakwestionowanie przez organ rentowy zapisów na świadectwie pracy w warunkach szczególnych wydanym przez zakład pracy.

Kwestią sporną, wymagającą wyjaśnienia Sądu, było zatem, czy zaliczeniu do ogólnego stażu pracy wnioskodawcy uprawniającego do emerytury na podstawie art. 184 ustawy emerytalnej podlega okres pracy w gospodarstwie rolnym rodziców od ukończenia 16 lat

w brakującym wymiarze 1 roku, 4 miesięcy i 29 dni.

Zgodnie z ogólnymi zasadami zawartymi w ustawie o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, do stażu ubezpieczeniowego zalicza się okresy składkowe, nieskładkowe i okresy uzupełniające. Zgodnie z art. 10 ust. 1 pkt 3 ustawy, przy ustalaniu prawa do emerytury oraz przy obliczaniu jej wysokości uwzględnia się przypadające przed dniem

1 stycznia 1983 r. okresy pracy w gospodarstwie rolnym po ukończeniu 16 roku życia, traktując je jako okresy składkowe, jeżeli okresy składkowe i nieskładkowe, ustalone na zasadach określonych w art. 5-7 ustawy emerytalnej, są krótsze od okresu wymaganego do przyznania emerytury, w zakresie niezbędnym do uzupełnienia okresu wymaganego do przyznania tego świadczenia. Okresów tych nie uwzględnia się, jeżeli zostały one zaliczone do okresów, od których zależy prawo do emerytury lub renty, na podstawie przepisów o ubezpieczeniu społecznym rolników (art. 10 ust. 3 ustawy emerytalnej). Wnioskodawca ze świadczeń takich nie korzystał.

Dopuszczalność uwzględnienia okresów pracy w gospodarstwie rolnym należy co najmniej ocenić poprzez wykonywanie takiej pracy przez osobę ubezpieczoną w wymiarze nie niższym niż połowa normalnie wykonywanego czasu pracy w rolnictwie. W judykaturze wykształcił się pogląd, iż o uwzględnieniu przy ustalaniu prawa do świadczeń emerytalnych okresów pracy w gospodarstwie rolnym sprzed objęcia rolników obowiązkiem opłacania składki na rolnicze ubezpieczenie społeczne domowników (tj. przed dniem 1 stycznia 1983 r.) przesądza wystąpienie dwóch okoliczności: po pierwsze – wykonywanie czynności rolniczych powinno odbywać się zgodnie z warunkami określonymi w definicji legalnej "domownika" z art. 6 pkt 2 ustawy o ubezpieczeniu społecznym rolników i po drugie – czynności te muszą być wykonywane w wymiarze nie niższym niż połowa ustawowego czasu pracy, tj. minimum 4 godziny dziennie (por. wyroki Sądu Najwyższego: z 10.05.2000 r., II UKN 535/99, z 12.05.2000r., II UKN 538/99, z 27.06.2000r., II UKN 612/99 i z 3.07.2001r., II UKN 466/00). Konieczna jest przy tym stałość wykonywania pracy w gospodarstwie rolnym, co nie musi oznaczać codziennego wykonywania czynności rolniczych, ale gotowość (dyspozycyjność) do podjęcia pracy rolniczej, z czym wiąże się też wymóg zamieszkiwania osoby bliskiej rolnikowi co najmniej w pobliżu gospodarstwa rolnego. Wnioskodawca może udowodnić wszelkimi dostępnymi środkami dowodowymi fakt i czasokres wykonania pracy w gospodarstwie rolnym po ukończeniu przez niego 16-tego roku życia, a do sądu orzekającego należy ocena, czy okres tej pracy może być uwzględniony i potraktowany jako okres, o jakim mowa w art. 10 ust. 1 pkt 3 ustawy

z 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. Należy także uwagę na treść wyroku Sądu Najwyższego z 18 marca 1999r. w sprawie II UKN 528/98,

z którego wynika, iż wykonywanie przez domownika w gospodarstwie rolnym prac o charakterze dorywczym, okazjonalnie i w wymiarze niższym od połowy pełnego wymiaru czasu pracy, nie może być traktowane jako okres składkowy. Ponadto, doraźna pomoc w wykonywaniu typowych obowiązków domowych, zwyczajowo wymaganych od dzieci jako członków rodziny rolnika, nie stanowi stałej pracy w gospodarstwie rolnym.

Mając na uwadze zgromadzony w niniejszej sprawie materiał dowodowy Sąd uznał, że wnioskodawca jako domownik po ukończeniu 16 roku życia - w okresach: od 5 marca 1972 r. do 13 października 1972r. i przerw pomiędzy zatrudnieniem (tj. od 17 grudnia 1974r. do 18 lutego 1975r., od 12 listopada 1975r. do 25 listopada 1975r.) oraz przed służbą wojskową i po jej zakończeniu (tj. od 30 maja 1976r. do 24 kwietnia 1978r. i od 13 kwietnia 1980r. do 17 października 1980r.) pracował stale, codziennie i co najmniej w połowie pełnego wymiaru czasu pracy w gospodarstwie rolnym swoich rodziców. Z zeznań świadków i korespondującego z nimi przesłuchania wnioskodawcy jednoznacznie wynika, że J. O. w powyższych okresach pracował w gospodarstwie rodziców, wykonując wszelkie czynności gospodarskie,

w tym związane z pracami polowymi, uprawą zbóż, lnu, grochu, buraków i ziemniaków oraz utrzymaniem zwierząt gospodarskich. Świadkowie wskazali, że widzieli jak wnioskodawca codziennie dokonywał obrządku bydła, trzody, pasł krowy i pracował w polu przy orce, zasiewach, zbiorach zbóż, lnu, wykopkach ziemniaków, koszeniu trawy, żniwach, sianokosach. Wszystkie prace wykonywane były ręcznie i przy pomocy koni, aż do 1989r. gdy rodzice wnioskodawcy kupili ciągnik. Zeznania świadków, sąsiadów z tej samej wsi, którzy dysponowali dużą wiedzą na temat prowadzenia gospodarstwa rolnego przez Z. i T. O., są - w ocenie Sądu - spójne i logiczne oraz konsekwentnie potwierdzają fakt wykonywania przez wnioskodawcę pracy w gospodarstwie rolnym swoich rodziców w pełnym wymiarze czasu potrzebnym do utrzymania tego gospodarstwa. Wnioskodawca jako jedyny z dzieci do chwili obecnej mieszka z matką w domu tego gospodarstwa, choć grunty rolne zostały darowane w 1996r. córce, która prowadzi własne gospodarstwo rolne w tej samej wsi. Jak podał wnioskodawca, w okresach przerw między zatrudnieniami i służbą wojskową wnioskodawca cały czas pozostawał i pracował w gospodarstwie rolnym, co ma odzwierciedlenie w podaniu

o przyjęcie do pracy w Spółdzielni Usług (...) w N. (wówczas Spółdzielni (...) w N.). Uwzględniając rozmiar prowadzonej działalności rolniczej na powierzchni ponad 8,5 ha i fakt, że w gospodarstwie oprócz rodziców mieszkał jedynie wnioskodawca, zasadnym jest stwierdzenie, iż w gospodarstwie tym w tym czasie wnioskodawca wykonywał pracę w pełnym wymiarze czasu. Jego praca w gospodarstwie rolnym rodziców była wtedy jego jedynym zajęciem i była wykonywana codziennie. Praca ta nie miała, w ocenie Sądu, charakteru doraźnej, okazjonalnej czy dorywczej pomocy. Jedynie w okresie od 5 marca 1972r. do 13 października 1972r. była godzona z nauką w przyzakładowej szkole zawodowej, oddalonej o 13 km. W pozostałych okresach praca w gospodarstwie rolnym nie kolidowała z innymi obciążającymi go zajęciami.

Wnioskodawca wyjaśnił również wątpliwość organu rentowego odnośnie daty zameldowania pod adresem (...). Wynikała ona bowiem z zakupu przez rodziców wnioskodawcy dodatkowo gospodarstwa pod tym adresem i przemeldowaniem z adresu (...), które było ich pierwotnym gospodarstwem.

Ustalenia takie pozwalają na zaliczenie wnioskodawcy do brakującego stażu ogólnego 25 lat ubezpieczenia pracy w gospodarstwie rolnym w wymiarze uzupełniającym, tj. w wymiarze 1 roku, 4 miesięcy i 29 dni, zgodnie z art. 10 ust. 1 pkt 3 ustawy emerytalnej.

Sąd uznał również, że wnioskodawca spełnił warunek stażu pracy w warunkach szczególnych w wymiarze 18 lat 2 miesiące i 14 dni, tj. wykonując prace kierowcy ciągnika i kierowcy kombajnu w okresie zatrudnienia w Spółdzielni Usług (...) w N..

Okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w Rozporządzeniu Rady Ministrów z 7 lutego 1983r. są okresy w których praca w szczególnych warunkach wykonywana była stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku i tylko praca

wymieniona w wykazie A załącznika do rozporządzenia (§ 2 ust.1 i § 4 ust.1 rozporządzenia). Okresy takiej pracy stwierdza zakład pracy, na podstawie posiadanej dokumentacji, w świadectwie wykonywania prac w szczególnych warunkach, wystawionym według wzoru stanowiącego załącznik do przepisów wydanych na podstawie § 1 ust. 2 rozporządzenia lub w świadectwie pracy (§ 2 ust. 2 rozporządzenia). W postępowaniu przed sądami pracy i ubezpieczeń społecznych, wnioskodawca może udowadniać okoliczności mające wpływ na prawo do świadczeń lub ich wysokość wszelkimi środkami dowodowymi, przewidzianymi w kodeksie postępowania cywilnego (por. wyrok SN z 2.02.1996 r., II URN 3/95, OSNAP 1996/16/239).

Warunek wykonywania pracy w szczególnych warunkach stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku pracy jest spełniony tylko wówczas, gdy pracownik w ramach obowiązującego go pełnego wymiaru czasu pracy na określonym stanowisku, stale tj. ciągle wykonuje pracę w szczególnych warunkach i nie wykonuje w tym czasie żadnych innych czynności nie związanych z zajmowanym stanowiskiem.

Jak wynika z zeznań świadków i przesłuchania wnioskodawcy, w okresie zatrudnienia w Spółdzielni Usług (...) w N. od początku zatrudnienia wykonywał on wyłącznie stale i w pełnym wymiarze czasu pracy prace kierowcy ciągnika U. (...) (...), a

w trakcie żniw i prac jesiennych także kierowcy kombajnu, tj. prace wymienione w załączniku A, dziale VIII poz. 3 do rozporządzenia z 7.02.1983r. Nie ma wątpliwości, że prace kierowcy ciągnika wiązały się zarówno z pracami polowymi, jak i w dużej mierze z różnorodnym transportem, np. buraków, zbóż, siana, nawozów, surowców do budowy dróg oraz urobku

z kopalni ropy naftowej w Z.. Zeznania świadków i przesłuchanie wnioskodawcy znajduje potwierdzenie w dokumentach zawartych w aktach osobowych wnioskodawcy z okresu zatrudnienia w Spółdzielni, a w szczególności zakresie czynności i obowiązków wnioskodawcy. Na marginesie wspomnieć można, że Sądowi znany jest wyrok Sądu Najwyższego z dnia 5 maja 2016r. (sygn. akt III UK 132/15). Wskazać jednak należy, że wprawdzie czynności kierowcy ciągnika ujęte są w pkt. 3 działu VIII rozporządzenia , tj. prace w transporcie i łączności, to jednak równoznacznie ujęte są w nim też prace kierowców kombajnów. O ile można przyjąć, że czynności kierowcy ciągnika mogą być również wykonywane w transporcie, o tyle prace kierowcy kombajnu nie należą w ogóle do branży transportowej lecz typowo rolniczej. Stąd też

w ocenie Sądu niezasadne jest ściśle i restrykcyjne przyjmowanie pracy kierowcy ciągnika w powiązaniu jedynie z branżą transportową. Charakter i warunki uciążliwości pracy kierowcy takiego samego ciągnika są bowiem takie same przy wykonywaniu prac transportowych, jak i prac polowych (a nawet, w ocenie Sądu, z uwagi na nierówności terenu i warunki pogodowe, rodzaj prac - opryski chemiczne, sztuczne nawożenie, okresowa uciążliwość jest wyższa przy pracach polowych).

Mając powyższe na uwadze, Sąd uznał, iż wnioskodawca udowodnił wymagane 25 lat ogólnego stażu pracy, a także spełnił pozostałe warunki do nabycia emerytury w obniżonym wieku emerytalnym na podstawie art. 184 w zw. z art. 32 ustawy emerytalnej. Na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. Sąd zmienił zatem zaskarżoną decyzję organu rentowego i przyznał J. O. prawo do emerytury od 1 maja 2016r., tj. od miesiąca, w którym ubezpieczony złożył wniosek (art. 129 ust. 1 ustawy emerytalnej).

Sąd stwierdził, że organ rentowy nie ponosi odpowiedzialności za opóźnienie w przyznaniu prawa do świadczenia. Zgodnie z treścią art. 118 pkt. 1a ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z FUS - w przypadku ustalenia prawa do świadczenia lub jego wysokości orzeczeniem organu odwoławczego - organ rentowy wydaje decyzję w terminie 30 dni, przy czym za dzień wyjaśnienia ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji uważa się dzień wpływu do Zakładu prawomocnego orzeczenia organu odwoławczego, jeżeli organ rentowy nie ponosi odpowiedzialności za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji.

Przepis art. 85 ust. 1 ustawy z 13 października 1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych stanowi, że jeżeli Zakład - w terminach przewidzianych w przepisach określających zasady przyznawania i wypłacania świadczeń pieniężnych z ubezpieczenia społecznego - nie ustalił prawa do świadczenia lub nie wypłacił tego świadczenia, jest obowiązany do

wypłaty odsetek tego świadczenia w wysokości odsetek ustawowych określonych przepisami prawa cywilnego. Nie dotyczy to przypadku, gdy opóźnienie w przyznaniu lub wypłaceniu świadczenia jest następstwem okoliczności, za które Zakład nie ponosi odpowiedzialności.

W rozpoznawanej sprawie okoliczności niezbędne do przyznania wnioskodawcy prawa do żadanego świadczenia zostały wyjaśnione na etapie postępowania sądowego. Dopiero bowiem w wyniku przesłuchania świadków i wnioskodawcy oraz analizy dokumentacji zawartej w aktach ZUS i aktach pracowniczych wnioskodawcy możliwe było wiarygodne ustalenie charakteru pracy wykonywanej w spornym okresie zatrudnienia, a także okresów, rozmiaru i rodzaju prac wykonywanych przez skarżącego w gospodarstwie rolnym rodziców i jego statusu domownika. Sąd uznał zatem, że wydając decyzję z 13 maja 2016r. organ rentowy nie popełnił błędu, skutkującego odpowiedzialnością za opóźnienie w przyznaniu świadczenia.

Mając na uwadze powyższe ustalenia i rozważania Sąd orzekł, jak w sentencji.